

for at levere en ordentlig velfærdsservice til borgerne – ikke mindst til børnene og de ældre. Problemet forstærkes desuden af den uenighed, der hersker om det bagvedliggende talgrundlag, idet det synes udarbejdet for at kunne tage flest mulige penge fra kommunerne.

Socialdemokratiet må på denne baggrund tage afstand fra lovforslaget og vil stemme imod ved 3. behandling.

Et andet mindretal i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag. Hvis det af mindretallet stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet indstille lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkeparti har bl.a. ved førstebehandling af lovforslaget udtrykt et klart ønske om en reform af skatteankenævnsstrukturen med sigte på at nedbringe antallet af ankenævn af hensyn til nævnenes rutine i klagebehandlingen. Derfor er det med stor undren, at SF må konstatere, at skatteministeren ikke har udvist vilje til gennem en forhandling at nå til en fælles, holdbar løsning for den fremtidige skatteankenævnsstruktur, hvor både de økonomiske og de retssikkerhedsmæssige forhold er på plads.

I stedet vil et flertal i Folketinget vedtage det foreliggende lovforslag, på trods af at det forværrer situationen i forhold til det bestående. For det første er det økonomiske grundlag for lovforslaget behæftet med megen mystik, hvor skatteministeren af uransagelige årsager fastholder sin beregning af det nuværende ressourceforbrug, som indeholder adskillige meget usikre skøn. Det sker, på trods af at der foreligger en alternativ beregning fra Kommunernes Landsforening byggende på de faktiske regnskabstal, der dokumenterer, at de nuværende udgifter til skatteankenævne og deres sekretariater er langt mindre end de udgifter, skatteministeren postulerer, og langt lavere end de udgifter, lovforslaget vil medføre. Tanken, at dette lovforslag i virkeligheden tjener det formål at overføre en personalebesparelse fra ToldSkat til kommunerne, er nærliggende. Konsekvensen vil under alle omstændigheder være besparelser på den kommunale velfærd.

For det andet skaber lovforslaget en helt uholdbar situation for retssikkerheden, i og med

at sekretariatsbetjeningen og tilsynet med skatteankenævne placeres hos den samme instans. Det er et kolossalt problem for skatteydernes retssikkerhed set i forhold til den nuværende situation, hvor skatteministeren selv har dokumenteret, at der ikke foreligger sager, hvor der har været problemer med retssikkerheden.

SF har tilmed stillet et ændringsforslag, der indeholder helt klare krav om en organisatorisk adskillelse af sekretariatsbetjening, ligning og tilsyn, for at maksimere retssikkerheden. Hvis ikke dette ændringsforslag vedtages, vil retstilstanden på området svækkes drastisk.

Såfremt SF's ændringsforslag ikke vedtages, vil SF stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et tredje mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det af SF stillede ændringsforslag og det af skatteministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de af skatteministeren under nr. 1 og 3 stillede ændringsforslag.

Enhedslisten kan ikke støtte dette lovforslag. Skatteministeren har ikke været i stand til at give tilfredsstillende svar på, hvordan man kan sikre folkelig og politisk kontrol med de ligningsplaner, som de kommunale fællesskaber udarbejder.

Enhedslisten er også kritisk over for kravet om, at skatteankenævne fremover skal dække et område med over 100.000 indbyggere. Det vil skabe stor afstand mellem borgere og klageinstans, give den enkelte borger dårligere mulighed for personligt foretræde og betyde tab af lokalkendskab og en stor arbejdsmæssig belastning af lægmændene i skatteankenævne.

Enhedslisten er også betænkelig ved den forrykkelse af magtbalancen mellem skatteankenævne og sekretariaterne, der sker ved gennemførelsen af dette lovforslag.

Derfor vil Enhedslisten stemme imod lovforslaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.